

Sygn. akt

III AUa 1065/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **25 stycznia 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocylowska SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **25 stycznia 2013 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **W. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawczynię

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **30 sierpnia 2012 r.** sygn. akt **III U 610/12**

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu .

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.03.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. przyznał E. M. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1.12.2011 r. na podstawie przepisów ustawy

z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39 , poz. 353 z późn. zm.) .

W uzasadnieniu powyższej decyzji wskazał , że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy na trwale , co wynika z treści orzeczenia Komisji Lekarskiej z dnia 26.03.2012 r.

W. M. jako następca prawny zmarłego wnioskodawcy E. M. odwołała się od powyższej decyzji domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1.07.

2011 r. ponieważ wnioskodawca zmarł w dniu 3.01.2012 r. , a proces chorobowy istniał już wcześniej powodując szereg objawów somatycznych , skutkujących całkowitą niezdolnością do pracy , przynajmniej od 1.07.2011 r.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 25.05.2012 r. organ rentowy wnosił

o jego oddalenie .

W uzasadnieniu wskazał , iż Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 26.03.2012 r. stwierdziła u wnioskodawcy całkowitą niezdolność do pracy ,

a jako datę powstania wskazała 1.12.2011 r.

Wobec tego organ rentowy przyznał świadczenie w trybie art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu całkowitej niezdolności do pracy .

W toku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd Okręgowy

w T. ustalił , że wnioskodawca E. M. z zawodu murarz przez okres prawie 40 lat pracował w wyuczonym zawodzie .

Decyzją z dnia 15.07.2009 r. ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 6.07.2009 r. do 31.07.2011 r. z uwagi na schorzenia : przewlekłą obturacyjną chorobę płuc , nadciśnienie tętnicze , chorobę wieńcową stabilną , chorobę zwyrodnieniową stawów stwierdzone przez Lekarza Orzecznika ZUS w orzeczeniu z 24.06.2009 r.

W dniu 5.07.2011 r. wnioskodawca został skierowany na ponowne badania lekarskie .

W orzeczeniu z dnia 3.08.2011 r. lekarz orzecznik rozpoznał astmę oskrzelową w wywiadzie , nadciśnienie tętnicze , chorobę wieńcową stabilną , chorobę zwyrodnieniową stawów stwierdził , że wnioskodawca jest zdolny do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i ostatnio wykonywanym zawodem .

Na skutek sprzeciwu komisja lekarska ZUS w dniu 2.09.2011 r. potwierdziła , że wnioskodawca przy tych schorzeniach nie jest długotrwale niezdolny do pracy zarobkowej .

Wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji odmownej ZUS z dnia 18.08.2011 r. Wnioskodawca był w toku postępowania odwoławczego poddany badaniu przez biegłych lekarzy : pulmonologa , kardiologa , neurologa i reumatologa , którzy w opinii z dnia 14.11.2011 r. stwierdzili , że jest on zdolny do pracy . W dniu 3.01.2012 r. wnioskodawca zmarł . Postępowanie odbyło się

z udziałem jego żony W. M. następcy prawnego wnioskodawcy .

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu w sprawie III U 1013/11 postanowieniem

z dnia 25.01.2012 r. uchylił zaskarżoną decyzję i sprawę o prawo do wypłaty świadczenia rentowego wnioskowanego przez E. M. za okres od 1.08.2011 r. do 3.01.2012 r. przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych umarzając postępowanie .

Wykonując orzeczenie Sądu lekarz orzecznik ZUS wydał opinię z dnia 7.03.2012 r. , w której stwierdził , że u E. M. przyjętego do szpitala

z powodu dolegliwości bólowych brzucha w dniu 1.12.2010 r. rozpoznano raka esicy . Leczony objawowo z powodu znacznej progresji choroby wnioskodawca zmarł . W konkluzji stwierdzono , że na podstawie dokumentacji medycznej początek całkowitej niezdolności do pracy ustala się na grudzień 2011 r.

Na skutek sprzeciwu Zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika ZUS sprawę przekazano do rozpoznania Komisji Lekarskiej .

Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 26.03.2012 r. dokonując podobnego rozpoznania ustaliła , że wnioskodawca był całkowicie niezdolny do pracy zawodowej od 1.12.2011 r.

Orzeczenie to stało się podstawą wydania w dniu 30.03.2012 r. zaskarżonej decyzji .

Biegły onkolog w opinii z dnia 13.07.2012 r. rozpoznał u E. M. jako chorobę podstawową raka esicy , a jako choroby współistniejące : ostrą niewydolność nerek i wątroby , astmę oskrzelową , nadciśnienie tętnicze , stabilną chorobę wieńcową serca w klasie I CCS , chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, nikotynizm w wywiadzie i uznał , że był on zdolny do zatrudnienia w okresie od 1.08. do 30.11.2011 r. , a całkowicie niezdolny do pracy od 1.12.2011 r.

W uzasadnieniu biegły podnosił , iż dokumentacja medyczna potwierdza, że rak esicy o utajonym początkowym przebiegu został zdiagnozowany

w grudniu 2011 r. , kiedy wnioskodawca został przyjęty do szpitala . W karcie przyjęcia odnotowano , że dolegliwości tj. bóle brzucha i zaparcia występowały od dwóch tygodni , a wcześniej nie pojawiły się . Zaburzeń czynnościowych układu pokarmowego nie odnotowano również w badaniu jakiemu poddany był E. M. w dniu 14.11.2011 r. kiedy to orzekł zespół biegłych sądowych

z innych dziedzin . Wnioskodawca zgłaszał wówczas dolegliwości dotyczące układu oddechowego , krążenia i ruchu . W ocenie biegłego rak esicy , który wystąpił u E. M. miał agresywną postać i początkowo przebiegał bezobjawowo . Nawet na dwa tygodnie przed stwierdzonymi w badaniu szpitalnym licznymi ogniskami przerzutowymi zespół doświadczonych lekarzy badających wnioskodawcę w Sądzie nie stwierdził oznak choroby nowotworowej . Jej postęp był szybki , po dwóch tygodniach od wykrycia wystąpiło wodobrzusze , wymagające odbarczenia chirurgicznego jamy otrzewnej , a po kolejnych niewydolność nerek i wątroby prowadzące do zgonu . Biegły konkludował , że schorzenie nowotworowe w listopadzie i wcześniejszych miesiącach nie było na tyle zawansowane by skutkowało objawami i dolegliwościami wpływającymi na czynność narządów i całego organizmu E. M. .

Sąd uznał opinię biegłego za w pełni wiarygodną . Wydana została bowiem przez lekarza odpowiednio dobranego do rodzaju schorzenia występującego u wnioskodawcy , po uprzednim zapoznaniu się z jego dokumentacją lekarską . Opinia jest jasna , zawiera uzasadnienie zajętego stanowiska .

Sąd Okręgowy uznał , że zarzuty wnioskodawczyni W. M. zgłaszane na rozprawie są jedynie polemiką z ustaleniami biegłego .

*Skoro w sprawie istotnym było ustalenie daty całkowitej niezdolności do pracy E. M. to w przypadku osoby , która zmarła datę taką ustala się w oparciu o dokumentację i wiedzę medyczną .
Opinia biegłego onkologa*

z dnia 13.07.2012 r. jest zdaniem Sądu jednoznaczna i wskazuje , że z powodów onkologicznych wnioskodawcę należało uznać za całkowicie niezdolnego do pracy od 1.12.2011 r. Sam fakt istnienia utajonej choroby nie przesądza bowiem o uznaniu , że osoba ta była częściowo lub całkowicie niezdolna do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wyrokiem

z dnia 30 sierpnia 2012 r. oddalił odwołanie .

Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją W. M. nie formułując jej wniosków .

Z obszernego uzasadnienia wynika , że apelacja zarzuca błędne ustalenia faktyczne Sądu I instancji , które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku .

Organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji .

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył co następuje :

Apelacja wnioskodawcy jest uzasadniona i skutkuje wydaniem orzeczenia kasatoryjnego przez Sąd II instancji . Jak słusznie bowiem zarzuca apelacja Sąd Okręgowy nie wyjaśnił w sposób jednoznaczny i wyczerpujący wszystkich istotnych okoliczności , które mają wpływ na wynik postępowania w sprawie

o ustalenie dochodzonego przez następcę prawnego zmarłego wnioskodawcy E. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy . Spór w niniejszej sprawie dotyczył bowiem ustalenia , czy organ rentowy w zaskarżonej decyzji zasadnie odmówił ustalenia dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z ustaleniem braku niezdolności do pracy E. M.. Przy czym przedmiotem sporu jest prawo do w/w świadczenia dochodzonego przez żonę zmarłego wnioskodawcy W. M. za okres od 1.08.2011 r. do 30.11.2011 r.

W myśl art. 12 ust 1 i 3 w/w ustawy , niezdolną do pracy jest osoba , która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu , przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba , która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji . Według art. 13 ust 1 pkt 1 i 2 ustawy emerytalno – rentowej przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności

w drodze leczenia i rehabilitacji , jak również możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego , biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy , poziom wykształcenia , wiek oraz predyspozycje psychofizyczne .

Należy zwrócić uwagę , że 59 letni E. M. wykonywał przez ok. 40 lat zawód murarza – tynkarza , zgodny z jego przygotowaniem zawodowym . Jest to praca wymagająca dobrej sprawności fizycznej w tym także zdolności do wykonywania prac na wysokości . W postępowaniu zakończonym zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy przeprowadził wyłącznie dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty onkologa , który stwierdził całkowitą niezdolność do pracy wnioskodawcy z uwagi na zaawansowany przebieg schorzenia onkologicznego od grudnia 2011 r. Brak wcześniejszej diagnostyki w kierunku choroby nowotworowej uniemożliwił biegłemu określenia wcześniejszej daty powstania niezdolności do pracy z przyczyn onkologicznych .

E. M. w okresie : sierpień – listopad 2011 r. korzystał z leczenia w Poradni Kardiologicznej w N. , u lekarza rodzinnego , gdzie zgłaszał określone dolegliwości np. osłabienie , zawroty głowy , co wynika z wpisów do zalegającej w aktach rentowych dokumentacji leczenia .

Należało zatem przeprowadzić dodatkowo dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów : kardiologa , pulmonologa i reumatologa , którzy przeanalizowaliby dokumentację leczenia E. M. od 1.08.2011 r. do 30.11.2011 r. pod

kątem jego nadal trwającej niezdolności do pracy w tym okresie .

Opinia biegłych wydana w postępowaniu w sprawie sygn. akt III U 1013/11 z uwagi na jego umorzenie nie stanowi dowodu w przedmiotowej sprawie .

Z powołanych wyżej przyczyn postępowanie przeprowadzone przez Sąd Okręgowy w celu ustalenia ewentualnej niezdolności do pracy E. M. w okresie od 1.08. do 30.11.2011 r. należy uznać za niewystarczające dla wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy . Ponieważ postępowanie dowodowe

w sprawie wymaga powtórnego przeprowadzenia w całości , dlatego Sąd Apelacyjny wydał orzeczenie kasatoryjne w trybie art. 386 § 4 k. p. c.

W toku ponownie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności wezwie wnioskodawczynię W. M. do przedłożenia całości dokumentacji leczenia wnioskodawcy za okres od lipca do końca listopada 2011 r. – również od lekarza rodzinnego .

Następnie przeprowadzi dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów (innych) : kardiologa , pulmonologa i reumatologa , którzy przy udziale lekarza specjalisty onkologa przeanalizują dokumentację leczenia męża wnioskodawczyni E. M. w celu ustalenia , czy w okresie od 1.08.2011 r. do 30.11.2011 r. można uznać nadal jego niezdolność do pracy zarobkowej – jeżeli tak , to jaki był stopień i charakter tej niezdolności :

- czy nastąpiła istotna poprawa stanu zdrowia E. M. w porównaniu

z tym , jaki stwierdził Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 24.06.2009 r. oraz w kontekście rozpoznania już na początku grudnia 2011 r. jego zaawansowanej choroby nowotworowej . Jak również czy miała ona wpływ na odzyskanie przez E. M. w tym okresie zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji oraz pracy wykonywanej w zawodzie murarz – tynkarz .

Zgromadzony materiał procesowy Sąd Okręgowy oceni według zasad wynikających z treści art. 233 § 1 k. p. c. i ustali na jego podstawie zasadność zgłoszonego przez wnioskodawczynię roszczenia o zmianę spornej decyzji ZUS .

Z powołanych wyżej przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k. p. c. orzekł jak w sentencji wyroku .